

Strona Główna > ... > Wszczęcie Postępowania Sądowego > Europejski Atlas Sądowy W Sprawach
Cywilnych Drobne Roszczenia > Austria

Drobne roszczenia

Austria

Austria

WYSZUKIWANIE WŁAŚCIWYCH SĄDÓW I URZĘDÓW

Za pomocą tej wyszukiwarki można wyszukiwać sądy i urzędy posiadające kompetencje w odniesieniu do konkretnych europejskich instrumentów prawnych. Należy pamiętać o tym, że choć dokładamy wszelkich starań, aby wyniki były jak najdokładniejsze, mogą istnieć wyjątki, w przypadku których kompetencje nie zostały określone.

Art. 25 ust. 1 lit. a) Sądy właściwe

W sprawach rozpatrywanych w pierwszej instancji na podstawie przepisów rozporządzenia (WE) nr 861/2007 ustanawiającego europejskie postępowanie w sprawie drobnych roszczeń, zmienionego rozporządzeniem (WE) nr 2421/2015 właściwe są sądy rejonowe (*Bezirksgerichte*). Właściwość miejscową – o ile nie wynika ona bezpośrednio z przepisów rozporządzenia (WE) nr 1215/2012 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2012 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych – określa się zgodnie z przepisami austriackiej ustawy o właściwości sądów.

Art. 25 ust. 1 lit. b) Środki komunikowania się

Pisma sądowe w postępowaniu prowadzonym na podstawie przepisów rozporządzenia (WE) nr 861/2007 ustanawiającego europejskie postępowanie w sprawie drobnych roszczeń, zmienionego rozporządzeniem (WE) nr 2421/2015 można składać zarówno na papierze, jak i drogą elektroniczną za pośrednictwem systemu elektronicznego obrotu prawnego (*Elektronischer Rechtsverkehr - ERV*). System jest zasadniczo dostępny dla wszystkich osób fizycznych i prawnych. Korzystanie z niego wymaga zainstalowania specjalnego oprogramowania oraz połączenia z odpowiednią jednostką przekazującą. Aktualny wykaz jednostek przekazujących podano na stronie internetowej: <http://www.edikte.justiz.gv.at/edikte/km/kmhlp05.nsf/all/erv>.

Pisma wraz załącznikami można ponadto wносить elektronicznie, z wykorzystaniem austriackiego systemu identyfikacji elektronicznej (<https://www.oesterreich.gv.at/id-austria.html>), na internetowym formularzu udostępnionym na stronie internetowej austriackiego wymiaru sprawiedliwości (<https://justizonline.gv.at>).

Nie można przesyłać dokumentów faksem ani pocztą elektroniczną.

Art. 25 ust. 1 lit. c) Organy lub organizacje właściwe do zapewnienia praktycznej pomocy

Ewentualną pomoc i ogólne informacje strony postępowania mogą uzyskać – o ile w danej sprawie jurysdykcję krajową ma sąd austriacki – w każdym właściwym sądzie rejonowym.

Art. 25 ust. 1 lit. d) Środki elektronicznego doręczania i elektronicznego komunikowania się oraz metody wyrażenia wcześniejszej zgody na stosowanie takich środków

W celu doręczania stronom względnie ich przedstawicielom pism drogą elektroniczną sądy austriackie mogą

wykorzystywać system elektronicznego obrotu prawnego. Doręczanie pism odbywa się pomiędzy zidentyfikowanymi użytkownikami na podstawie określonych zasad technicznych przekazywania dokumentów. System ten udostępniony został co do zasady wszystkim osobom fizycznym i prawnym. Korzystanie z niego wymaga jednak zainstalowania przez użytkownika specjalnego oprogramowania oraz połączenia z odpowiednią jednostką przekazującą. Aktualny wykaz jednostek przekazujących podano na stronie internetowej:

<http://www.edikte.justiz.gv.at/edikte/km/kmhlp05.nsf/all/erv> .

Jeżeli nie można doręczyć pisma za pośrednictwem systemu elektronicznego obrotu prawnego, istnieje możliwość doręczenia elektronicznego za pośrednictwem departamentu administracyjnego ds. doręczania dokumentów, na podstawie przepisów części 3 ustawy o doręczaniu dokumentów (*Zustellgesetz*, art. 28 i n.).

Art. 25 ust. 1 lit. e) Osoby lub przedstawiciele zawodów, którzy mają prawny obowiązek akceptowania doręczenia dokumentów lub innej komunikacji pisemnej drogą elektroniczną

Obowiązek korzystania z austriackiego systemu elektronicznego obrotu prawnego (nie dotyczy to innych systemów usług elektronicznych) mają: adwokaci (*Rechtsanwälte*) i inne osoby upoważnione do reprezentowania oskarżonego w postępowaniu karnym (*Verteidiger in Strafsachen*); notariusze (*Notare*); instytucje kredytowe i finansowe (§ 1 ust. 1 i 2 ustawy o bankowości – *Bankwesengesetz* – BWG); podmioty gospodarcze, o których mowa w § 1 ust. 1 pkt 1, 2, 4, 6, 7 i 8 ustawy z 2016 r. o nadzorze ubezpieczeniowym (*Versicherungsaufsichtsgesetz* – VAG 2016); instytucje ubezpieczenia społecznego (§§ 23–25 ustawy powszechnej o zabezpieczeniu społecznym – *Allgemeines Sozialversicherungsgesetz* – ASVG, § 15 ustawy o ubezpieczeniu osób prowadzących działalność gospodarczą – *Gewerbliches Sozialversicherungsgesetz* – GSVG, § 13 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników – *Bauern-Sozialversicherungsgesetz* – BSVG, § 9 ustawy o ubezpieczeniu zdrowotnym urzędników i ubezpieczeniu ich od nieszczęśliwych wypadków – *Beamten-Kranken- und Unfallversicherungsgesetz* – B-KUVG oraz § 4 ustawy o ubezpieczeniu notariuszy – *Notarversicherungsgesetz* – NVG, 1972); instytucje emerytalne (§ 479 ASVG); kasa urlopową i odpraw pracowników budowlanych (§ 14 ustawy o urlopowach i odprawach dla pracowników budowlanych – *Bauarbeiter-Urlaubs- und Abfertigungsgesetz* – BUAG); fundusz wynagrodzeń dla farmaceutów (§ 1 ustawy z 2002 r. o funduszu wynagrodzeń, *Gehaltskassengesetz*); fundusz gwarantowanych świadczeń pracowniczych (§ 13 ustawy o zabezpieczeniu świadczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy – *Insolvenz-Entgeltsicherungsgesetz* – IESG) oraz IEF Service GmbH, czyli zakład obsługi funduszu świadczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy – *IEF-Service-GmbH-Gesetz* – IEFG); zrzeszenie główne austriackich instytucji ubezpieczenia społecznego (*Hauptverband der österreichischen Sozialversicherungsträger*, § 31 ASVG); Prokuratoria Skarbu (*Finanzprokurator*, § 1 ustawy o Prokuratorii Skarbu – *Finanzprokuratorgesetz* – ProkG); izby adwokackie (*Rechtsanwaltskammern*) oraz biegli sędziowie i sędziowie tłumacze ustni.

Art. 25 ust. 1 lit. f) Opłaty sądowe i metody płatności

W austriackiej ustawie o opłatach sądowych nie przewidziano odrębnych przepisów odnoszących się do europejskiego postępowania w sprawie drobnych roszczeń. Do wniesienia pozwu oraz wszczęcia postępowania przed sądem pierwszej instancji stosuje się pozycję taryfową 1 (TP 1) ustawy o opłatach sądowych (*Gerichtsgebührengesetz*, GGG); do wniesienia apelacji oraz wszczęcia postępowania przed sądem drugiej instancji stosuje się pozycję taryfową 2 (TP 2) tejże ustawy. Są to opłaty jak za wszczęcie sądowego postępowania cywilnego przed sądem austriackim.

Wysokość opłaty sądowej uzależniona jest od wartości przedmiotu sporu (tj. wartości roszczenia dochodzonego powództwem lub zwiększonego rozszerzeniem tego powództwa), względnie od wartości przedmiotu zaskarżenia. Obecnie obowiązujące opłaty można sprawdzić w Federalnym Systemie Informacji Prawnej (<https://www.ris.bka.gv.at/Bundesrecht/>; w formularzu „Bundesrecht konsolidiert” w polu „Titel, Abkürzung” należy wpisać „GGG” a w polu „Paragraf” należy wpisać „32”).

Sposoby pobierania opłat określa § 4 ustawy o opłatach sądowych, zgodnie z którym opłaty można uiszczać kartą debetową z funkcją bankomatu lub kartą kredytową, dokonując wpłaty lub przelewu na konto właściwego sądu, lub gotówką w kasie tego sądu.

Ponadto opłaty można uiszczać poprzez polecenie zapłaty, o ile sąd (lub sądy austriackie w ogólności) upoważnione zostały do pobierania należnych opłat sądowych na konto sądu ze wskazanego przez stronę

postępowania rachunku bankowego oraz jeżeli strona ta podała co najmniej dokładne dane rachunku, z którego opłaty mają być pobierane, i wskazała maksymalną kwotę obciążenia tego rachunku.

Jeżeli pozew złożono za pośrednictwem systemu elektronicznego obrotu prawnego ERV, opłata trzeba wnieść w formie polecenia zapłaty. W tym przypadku nie podaje się maksymalnej kwoty obciążenia rachunku.

Art. 25 ust. 1 lit. g) Postępowanie w sprawie środków odwoławczych i sądy właściwe do rozpatrywania takich środków

Od wyroku wydanego w pierwszej instancji przez sąd rejonowy zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 861/2007, ustanawiającym europejskie postępowanie w sprawie drobnych roszczeń, zmienionym rozporządzeniem (WE) nr 2421/2015 przysługuje apelacja (*Berufung*). Apelację wnosi się na piśmie do sądu rejonowego, który wydał wyrok. Termin do wniesienia apelacji wynosi cztery tygodnie od doręczenia wyroku. Apelację musi sporządzić adwokat (*Rechtsanwalt*). Strona musi być również reprezentowana przez adwokata w postępowaniu apelacyjnym.

Od orzeczenia w przedmiocie kosztów postępowania również przysługuje środek odwoławczy (*Kostenrekurs*), nawet jeżeli wyrok w sprawie nie był przedmiotem apelacji. Taki środek odwoławczy wnosi się na piśmie do sądu rejonowego, który wydał wyrok, w terminie 14 dni od doręczenia wyroku.

Art. 25 ust. 1 lit. h) Postępowanie w sprawie ponownego zbadania orzeczenia oraz sądy właściwe do ponownego zbadania orzeczenia

Zgodnie z § 548 ust. 5 austriackiego kodeksu postępowania cywilnego sąd pierwszej instancji właściwy do rozpoznania sprawy w ramach europejskiego postępowania w sprawie drobnych roszczeń jest również właściwy do ponownego zbadania orzeczenia (art. 18 rozporządzenia).

Ponowne zbadanie orzeczenia następuje tylko jeżeli pozwany jednoznacznie tego zażądał. We wniosku o ponowne zbadanie orzeczenia pozwany powinien uwiarygodnić okoliczności uzasadniające złożenie takiego wniosku. Rozpoznanie wniosku przez sąd ogranicza się wyłącznie do zbadania twierdzeń pozwanego zawartych w jego wniosku. Sąd przeprowadza rozprawę tylko wówczas, gdy uzna to za zasadne.

Jeżeli w ocenie sądu nie zachodzą podstawy określone w art. 18 ust. 1 rozporządzenia, odrzuci on wniosek o ponowne zbadanie orzeczenia zgodnie z art. 18 ust. 3 rozporządzenia, a wydane orzeczenie pozostaje w mocy. Na postanowienie o odrzuceniu wniosku o ponowne zbadanie orzeczenia przysługuje skarga kasacyjna (*Rekurs*). Jeżeli jednak w ocenie sądu ponowne zbadanie orzeczenia jest uzasadnione jedną z podstaw określonych w art. 18 ust. 1, orzeczenie to zostanie uchylone. Od rozstrzygnięcia uchylającego to orzeczenie środek odwoławczy nie przysługuje. Postępowanie powraca wówczas do fazy poprzedzającej etap, w którym unieważniono wydane orzeczenie. W ramach postępowania, o którym mowa w art. 18, pozwany może wnieść w państwie członkowskim wykonania o zawieszenie lub ograniczenie wykonania orzeczenia zgodnie z art. 23 rozporządzenia.

Art. 25 ust. 1 lit. i) Akceptowane języki

Oprócz języka urzędowego (język niemiecki) każdy może posługiwać się językiem węgierskim przed sądami rejonowymi (*Bezirksgerichten*) w miejscowościach Oberpullendorf i Oberwart, językiem słoweńskim przed sądami rejonowymi w miejscowościach Ferlach, Eisenkappel i Bleiburg, językiem chorwackim przed sądami rejonowymi w miejscowościach Eisenstadt, Güssing, Mattersburg, Neusiedl am See, Oberpullendorf i Oberwart.

Art. 25 ust. 1 lit. j) Organy właściwe w zakresie wykonania

Organami właściwymi w zakresie wykonania oraz do celów stosowania art. 23 są sądy rejonowe. Właściwość miejscową w tym zakresie określają przepisy austriackiego kodeksu egzekucyjnego (*Exekutionsordnung*).

■ Ostatnia aktualizacja: 28/01/2025

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwe państwo członkowskie. Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. Komisja Europejska nie przyjmuje żadnej odpowiedzialności w odniesieniu do danych lub informacji, które niniejszy dokument zawiera, lub do których się odnosi. Informacje na temat przepisów dotyczących praw

autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.